

Sygn. akt III K 18/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Witold Firkowicz

Protokolant: Agata Herman

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu Doroty Białkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2013 roku

wniosku skazanego **D. M.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

p o s t a n a w i a

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego;

II. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów postępowania, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa;

III. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. kwotę 147,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu

UZASADNIENIE

D. M. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 10 stycznia 2000 r., sygn. akt II K 1342/99, za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od listopada 1998 r. do czerwca 1999 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, a postanowieniem z dnia 13 października 2000 r. zarządzono karę do wykonania;

II. Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyki z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt II K 1539/01, za przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. popełnione w maju 1997 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, a postanowieniem z dnia 13 października 2000 r. zarządzono karę do wykonania;

III. Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 30 kwietnia 2003 r., sygn. akt V K 1038/02, za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresach od listopada 2000 r. do sierpnia 2001 r. oraz od lutego 2002 r. do 13 marca 2002 r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 12 grudnia 2007 r. zarządzono karę do wykonania;

IV. Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 20 września 2007 r., sygn. akt V K 1509/07, za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresach od kwietnia 2002 r. do 18 czerwca 2003 r. oraz od 18 kwietnia 2006 r. do stycznia 2007 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 4 czerwca 2009 r. zarządzono wykonanie kary;

V. Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 27 lutego 2009 r., sygn. akt III K K 886/08, za przestępstwo z art. 287 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 287 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od 23 do 25 stycznia 2008 r. na karę 1 roku 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz karę grzywny w wysokości 10 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych,

VI. Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 16 czerwca 2009 r., sygn. akt III K 386/08, za przestępstwa:

a/ z art. 258 § 1 k.k. popełnione w okresie od 23 czerwca 2006 do 6 września 2006 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

b/ z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnione w dniach 1,4, 14 kwietnia 2006 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

c/ z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. popełnione w okresie od 23 czerwca 2006 r. do 6 września 2006 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

d/ z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w 3 kwietnia 2006 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, e/ z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od 21 czerwca 2006 r. do końca września 2006 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i wymierzył karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

W dniu 28 kwietnia 2011r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie o sygn. akt III K 80/11 wydał wyrok łączny, w którym połączył wyroki, wymienione wyżej w punktach I, II, V, VI.

VII. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 11 maja 2011 r. D. M. został skazany za czyn z art. 209 § 1 k.k., popełniony w okresie od kwietnia 2009r. do grudnia 2010r.

We wniosku z dnia 10 stycznia 2013 r. skazany wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania w wymienionych wyżej sprawach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu orzekającego w niniejszej sprawie zachodzi przeszkoda procesowa do dalszego prowadzenia postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego.

Z przepisu art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. wynika, że nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. Wszystkie wyroki skazujące D. M. były już przedmiotem postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego, w wyniku którego wydano wyrok łączny Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28 kwietnia 2011r. (sygn. akt III K 80/11). Zgodnie z art. 575 k.p.k. wyrok łączny traci moc dopiero na skutek ujawnienia skazania za inne przestępstwo, które wpływa na dotychczas ustalony zbieg realny.

W niniejszej sprawie nie zaszły okoliczności warunkujące utratę mocy przez dotychczas wydany wyrok łączny. Przestępstwo objęte wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 11 maja 2011r., sygn. XII K 222/11 jest przestępstwem trwałym. Do istoty tego przestępstwa należy wielokrotność zaniechania, wyrażająca się w praktyce nieuiszczaniem rat alimentacyjnych, które stanowią wyraz istnienia po stronie sprawcy trwałego zamiaru uchylania się od obowiązku łożenia na utrzymanie innej osoby. Istnienie tego stanu bezprawności utrzymywane jest z woli sprawcy do chwili, gdy nie zrezygnuje on z realizacji tego zamiaru, co w praktyce wiąże się z przystąpieniem do łożenia na utrzymanie uprawnionej osoby. Mimo utrzymywania bezprawnego zamiaru uchylania się od obowiązku łożenia na utrzymanie, ustalenie popełnienia tego przestępstwa, w pewnych okresach, nie będzie możliwe, gdy niezależnie od woli osoby zobowiązanej do świadczeń alimentacyjnych, odpadnie chociaż jedna z przedmiotowych przesłanek odpowiedzialności karnej za to przestępstwo (tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 lipca 1996 r., I

KZP 15/96, Prok.i Pr.-wkł. 1996/10/7). Czyn polegający na utrzymywaniu przez sprawcę stanu bezprawnego jest popełniany w ciągu całego tego okresu (Zoll (w:) Zoll I, s. 98). Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 15 kwietnia 2002 r., II KKN 387/01 (LEX nr 52943): "Za czas popełnienia przestępstw rozciągniętych w czasie, wieloczynowych, trwałych, a także o charakterze ciągłym, traktować należy ostatni moment działania sprawcy, w tym czas dokonania ostatniego z czynów składających się na realizację przestępstwa ciągłego". Datę popełnienia czynu, miarodajną w myśl art. 85 k.k. do określenia, czy zachodzą warunki do orzekania kary łącznej, w przypadku przestępstw trwałych wyznacza zatem ostatecznie zachowanie w ramach tego przestępstwa.

Sąd nie stwierdził, aby czyn osądzony wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 11 maja 2011r. został popełniony przed wydaniem innego wyroku skazującego oskarżonego.

Z uwagi na powyższe należało stwierdzić, że sprawa w przedmiocie wydania wyroku łącznego już została rozstrzygnięta, zatem brak jest podstaw do wydawania kolejnego orzeczenia w tym przedmiocie.

Na mocy art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego, obciążając tymi kosztami Skarb Państwa. W ocenie Sądu za takim rozstrzygnięciem przemawiają ustalenia w zakresie aktualnej sytuacji majątkowej oraz rodzinnej skazanego, który przebywa w zakładzie karnym.

Orzeczenie o kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd wydał w oparciu o przepis § 14 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1-3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002r., Nr 163, poz.1348).

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.